

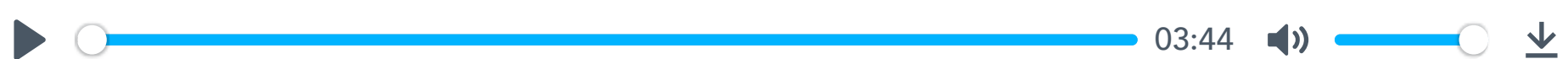
Odrišča

VIA NEGATIVA / LUKA PILETIČ: "POD KONTROLO"

Posesati pajčevino

16. Februarja, 2023

"Sizifovsko gnanje kaosa v red pripelje do ljubkega trenutka komunalnega spoznanja – vse je pod kontrolo, mamó to, bomo že še posesali naše pajčevine."

Píše in bere: [Matic Ferlan](#)

Zvočna slika: Matic Ferlan

Glasbena oprema: Rojpot, *Orange Air*, 2021; vse pravice pridržane nosilcu avtorskih pravic

Slikovno gradivo: Marcandrea / Via Negativa; vse pravice pridržane nosilcu avtorskih pravic

Kolikokrat pogledamo v preteklost in jo vse preveč determinirajoče vidimo kot kretnico prihodnosti? Kolikokrat se zavemo, da osebne standarde kalibriramo prek širine sprejemanja drugih? Kolikokrat smo fiksirani na jutri, vedoč, da bomo obstali v večnem danes? Kolikokrat posesamo pajčevino?

Via Negativa je včeraj spodnjo dvorano ljubljanskih **Španskih borcev** prepustila **Luki Piletiču**. Ta je na lanskima **VN Labu** (Laboratoriju Vie Negative za uprizarjanje) in **PARL-u** (Performance Art Research Ljubljana) zasnoval performativni projekt **Pod kontrolo**. V njem na scenografiji gole dvorane, v kostumografiji lastne omare in ob izčiščeni minimalistični rekvizitskosti, ki fizično ključno zaznamuje predstavo, preigrava nekatere temeljne nevralgije našega bivanja.

Luka Piletič: Pod kontrolo / (C) Marcandrea, Via Negativa

Nebroj ping-pong žogic, ki popolnoma prevzame naš avdio-vizualno-kinestetični tris, lahko beremo izrazito porozno in adaptabilno, ali tanko in namensko. Za karkoli se naš receptor odloči – vsak POK, ko žogica pade na tla, vzame volumen našega bitja in ga za diskreten obrat ožame in POK in POK in POK! Vedno bolj je živa izkušnja terapevtskega kavča, le da tokrat na obeh stolih sedimo sami. Notranje razglabljanje, samoanaliza in monološko motrenje publiko izsuši – performans obrne stran. Ob kar nekoliko romantično-simbiotični izmenjavi spon iz odra v publikum, ko Piletič žogico, ki jo je praktično celo predstavo držal v ustih, preda v dlan gledalke, se spekter vnovič zasuka – dvorana dobi vzvod in žogice razmeče na svoje mesto – v kakofonijo človeškega življenja.

Piletič z vsako padlo žogico razgrne nov meander samega sebe. In ko žogic zmanjka, gre po še eno škatlo, ker žogic ni nikoli preveč. Ko raztroši še te, pa občinstvu – poleg psihe – razgrne še svoj fizis, pred nami je v polnosti fraze: gol in bos. In v hipu gledališkega trenutka postane ovčar naših begajočih miselnih kletk. Sizifovsko gnanje kaosa v red pa pripelje do ljubkega trenutka komunalnega spoznanja – vse je pod kontrolo, mamó to, bomo že še posesali naše pajčevine!

Luka Piletič: Pod kontrolo / (C) Marcandrea, Via Negativa